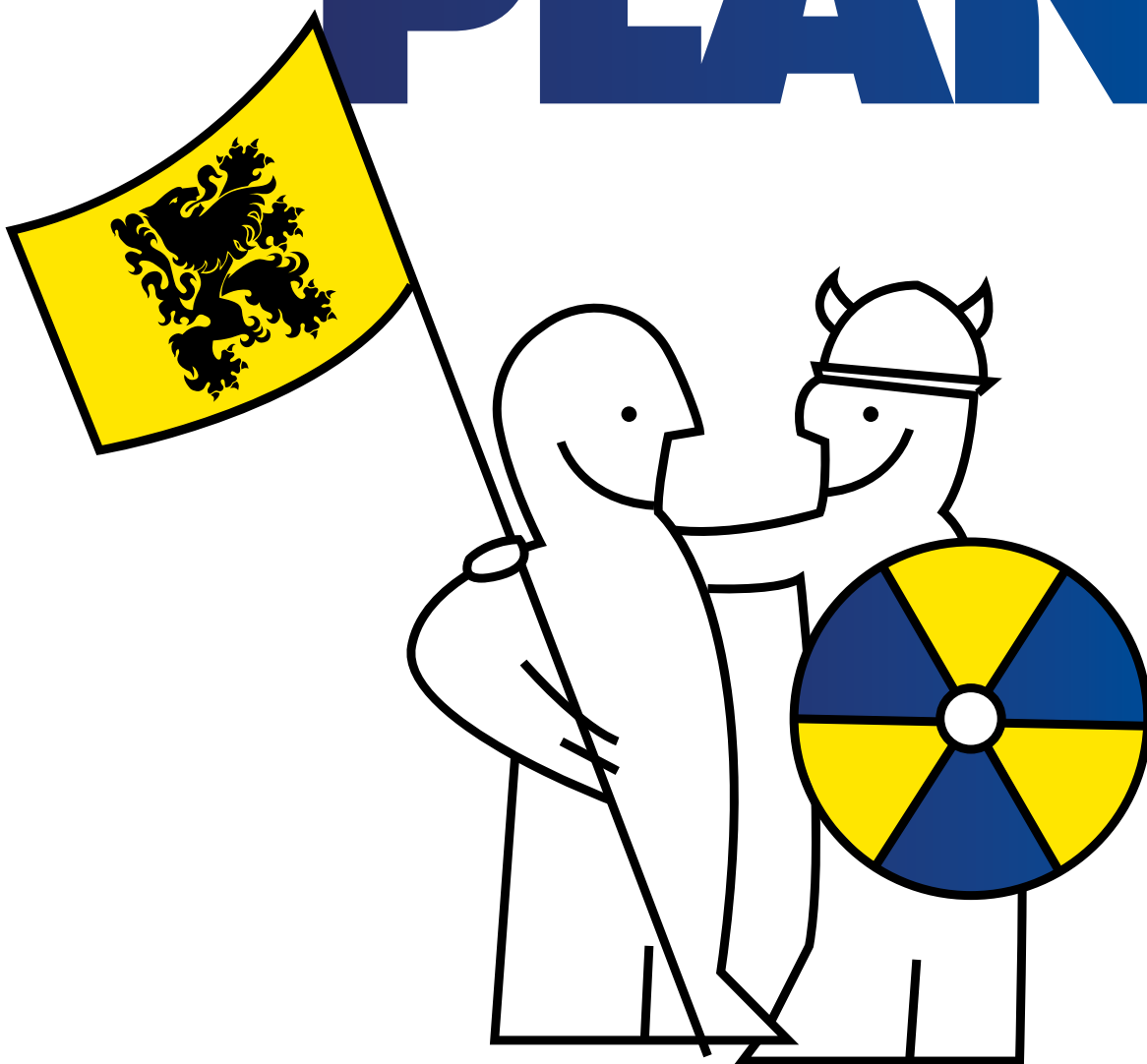

IKEA

IMMIGRATIE KAN ECHT ANDERS

PLAN

VLAAMS BELANG

IKEA-PLAN:

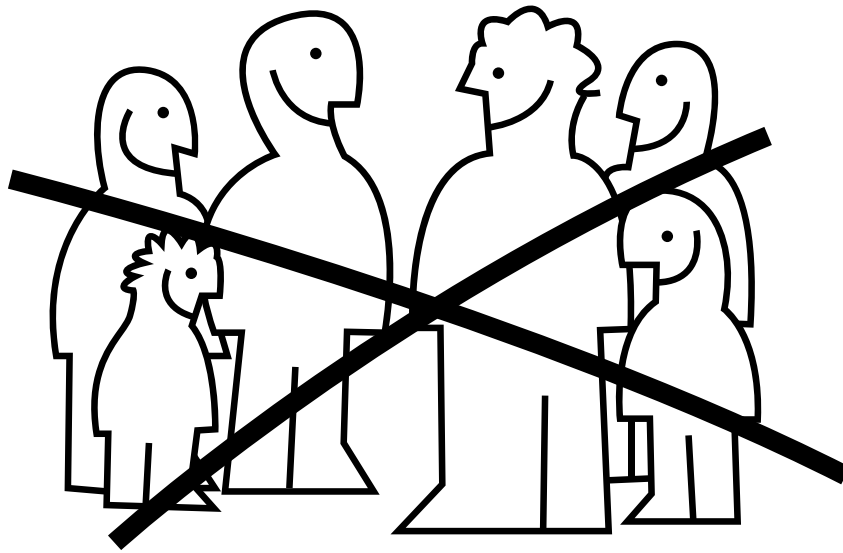
IMMIGRATIE KAN ECHT ANDERS

Wie zegt dat dit land voor een zoveelste keer met een zware asielcrisis wordt geconfronteerd, doet in feite weinig anders dan een – in dit geval letterlijk en figuurlijk – wijd openstaande deur intrappen. De cijfers spreken een duidelijke taal: alleen al in de eerste negen maanden van dit jaar werden welgeteld 26.636 asielaanvragen geregistreerd – en het einde is nog niet in zicht. In september (de laatste maand waarvoor volledige cijfers beschikbaar zijn) overschreed dat aantal zelfs de kaap van 4.000. Aan het tempo van de afgelopen maanden zullen we eind dit jaar ergens tussen 35.000 en 40.000 asielaanvragen afklokken. Daarmee zal meteen sprake zijn van de grootste instroom sinds de grote dijkbreuk van 2015.

Decennialang presenteerde Zweden zich aan de wereld als een ‘humanitaire grootmacht’. Het land klopte zichzelf daarvoor niet alleen uitbundig op de borst, maar voelde zich te pas en te onpas ook geroepen andere landen de les te lezen. Toen deze politiek in 2015 leidde tot liefst 163.000 asielaanvragen – een aantal dat de draagkracht van een land van zo’n 10 miljoen inwoners ver te boven ging – werden de asiel- en immigratieregels in één klap verstrengd. Dat deze koerswending echter niet ver genoeg ging, maakten de Zweedse kiezers op een uiterst democratische manier duidelijk. Het gevolg is een al even democratisch samengestelde regering die het vaste voornemen heeft uitgedrukt op een uiterst democratische manier een heuse paradigmashift in het asiel- en immigratiebeleid te willen voltrekken.

De focus van het Zweedse regeringsbeleid komt niet langer te liggen op het ‘managen’ van de instroom, maar in eerste instantie op het indammen ervan. Het contrast met het Belgische beleid, dat manifest weigert in te zetten ‘op minder immigratie’, kan niet groter zijn. Zelfs binnen het wereldvreemde en knellende EU-carcen is er nog heel wat marge tot verstrakking van het asiel- en immigratiebeleid. De nieuwe Zweedse regering heeft in alle duidelijkheid aangekondigd dat ze deze marge maximaal zal benutten: Immigratie Kan Echt Anders. We wensen de Zweden daarbij alle succes.

‘We mogen niets extra organiseren bovenop het minimum dat de EU vereist.’

1. GEZINSHERENIGING VERSTRAKKEN

A. STRIKTERE DEFINIËRING VAN HET BEGRIP “GEZINSLEDEN” VAN EEN DERDELANDER

Het **Zweeds regeerakkoord** geeft duidelijk aan dat het recht op gezinshereniging niet verder dient te gaan dan het minimumniveau dat door de Europese Unie bepaald is. De bedoeling van het Tidö-akkoord is met andere woorden het begrip “gezinsleden” van een derdelander zo nauw mogelijk te gaan definiëren: *“Immigratie als gezinslid van een persoon met een verblijfsvergunning in Zweden mag niet worden toegestaan in een ruimere kring of onder ruimere voorwaarden dan die welke voortvloeien uit EU-wetgeving”*¹.

Naar Belgisch recht is zo’n verstrakking eveneens mogelijk. Jaarlijks vervoegen in België gemiddeld 10.000² personen een niet-Europese (derdelander) gezinshereniger. Op basis van het Europees recht vallen de volgende gezinsleden (verplicht) onder het begrip “gezin”³:

- Echtgenoot⁴; en

1 Tidö-regeerakkoord dd. 14 oktober 2022 (vrije vertaling).

2 Het gemiddeld aantal personen dat tussen 2015 en 2019 in het kader van gezinshereniging zich bij Europese gezinshereniger vervoegde, is 10.146. Bron: Myria, “Recht op een gezinsleven”, Myriade dd. 1 januari 2021, p. 4.

3 Artikel 4, (1) van de richtlijn nr. 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna ‘Gezinsherenigingsrichtlijn’).

4 Artikel 4, (1), eerste lid, a) van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

Met het oog op een betere integratie en teneinde gedwongen huwelijken te voorkomen, kunnen de lidstaten eisen dat de gezinshereniger en zijn echtgenote een minimumleeftijd hebben, en ten hoogste de leeftijd van 21 jaar hebben, alvorens de echtgenote zich bij hem kan voegen (artikel 10, (5) van de Gezinsherenigingsrichtlijn).

- Minderjarige kinderen⁵ van de gezinshereniger en/of de echtgenoot van de gezinshereniger. Volgens Europees recht kan vereist worden dat deze kinderen ongehuwd zijn⁶.

Indien een niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) het recht op gezinshereniging opent, dan hebben, op grond van het Europees recht, bijkomend de volgende gezinsleden recht op gezinshereniging⁷:

- Bloedverwanten in rechtstreekse opgaande lijn van de eerste graad (lees: ouders); en
- Wettelijke voogden of andere gezinsleden indien de vluchteling geen bloedverwanten in rechtstreekse opgaande lijn heeft of indien het onmogelijk is om deze te vinden.

De Vreemdelingenwet breidt deze categorieën – naar eigen believen en zonder dat dit volgens het Europees recht vereist is – uit naar de volgende mensen:

- Partnerschap gelijkgesteld met het huwelijk⁸ (en diens kinderen);
- Partnerschap niet-gelijkgesteld met het huwelijk⁹ (en diens kinderen).

Het Vlaams Belang is van mening dat deze categorieën van personen uitgesloten moeten worden van het recht op gezinshereniging.

→ Wijziging van artikel 10, § 1, 4° tot en met 6° van de Vreemdelingenwet.

B. STRIKTERE DEFINIËRING VAN HET BEGRIIP “GEZINSLEDEN” VAN EEN UNIEBURGER

Zoals hierboven gesteld wenst de **Zweedse regering** het begrip “gezinsleden” – binnen de Europese contouren – zo strikt mogelijk te interpreteren. Vermits het Belgisch recht de definitie van gezinsleden ook voor Unieburgers ruimer toepast dan noodzakelijk, kan ook hier een verstrakking worden ingevoerd. Jaarlijks vervoegen er immers gemiddeld 19.000¹⁰ personen

5 Geadopteerde kinderen worden onder bepaalde voorwaarden gelijkgesteld aan deze categorie. Indien de kinderen van de gezinshereniger alleen of van de echtgenoot alleen zijn (i.e. niet-gemeenschappelijke kinderen), wordt vereist dat de ouder het gezag heeft en te zijnen laste komen.

6 Artikel 4, (1), tweede lid van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

7 Artikel 10, (3) van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

8 Artikel 10, § 1, 4°, eerste streepje van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hierna ‘Vreemdelingenwet’.

9 Artikel 10, § 1, 5° van de Vreemdelingenwet.

10 Het gemiddeld aantal personen dat tussen 2015 en 2019 in het kader van gezinshereniging zich bij een Europese gezinshereniger vervoegde, is 19.300. Bron: Myria, “Recht op een gezinsleven”, Myriade dd. 1 januari 2021, p. 4.

een Europese (niet-Belgische) gezinshereniger. Op basis van het Europees recht vallen de volgende gezinsleden (verplicht) onder het begrip "gezin"¹¹:

- Echtgenoot¹²;
- Partnerschap gelijkgesteld met het huwelijk¹³;
- Rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn¹⁴ (lees: kinderen);
- Rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn¹⁵ (lees: ouders).

De Vreemdelingenwet breidt deze categorieën, wederom naar eigen believen, uit naar de volgende personen:

- Partnerschap niet-gelijkgesteld met het huwelijk¹⁶ (en de ascendenten en descendenten van deze personen);
- Niet-rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn¹⁷ (lees: kleinkinderen); en
- Niet-rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn¹⁸ (lees: grootouders).

Voor het Vlaams Belang moeten deze categorieën van personen uitgesloten worden van het recht op gezinshereniging.

→ Wijziging artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet.

11 Artikel 2, (2) van de richtlijn nr. 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (voor de EER relevante tekst), hierna 'Burgerschapsrichtlijn'.

12 Artikel 2, (2), a) van de Burgerschapsrichtlijn.

13 Artikel 2, (2), b) van de Burgerschapsrichtlijn.

14 Artikel 2, (2), c) van de Burgerschapsrichtlijn.

15 Artikel 2, (2), d) van de burgerschapsrichtlijn.

16 Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

17 Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

18 Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

C. BINDEnde INTEGRATIETESTEN VOOR GEZINSHERENIGERS VÓÓR VERTREK NAAR ONS LAND

Het **Zweeds regeerakkoord** pleit voor een integratiebeleid waarbij de huidige regelgeving op een zodanige wijze wordt hervormd dat sociale, culturele, economische, taalkundige en democratische integratie in Zweden duidelijk opgenomen wordt in de wetgeving. Daarnaast maakt de Zweedse regering in haar regeerakkoord duidelijk dat ze gezinshereniging op een zo strikt mogelijke wijze wenst te interpreteren.

De vreemdeling die via gezinshereniging met een derdelander naar België komt, wordt slechts ná zijn aankomst verondersteld inspanningen tot integratie te leveren¹⁹. Het Europees recht voorziet echter (logischerwijs) in de mogelijkheid om integratievoorwaarden op te leggen vóór het vertrek naar België²⁰.

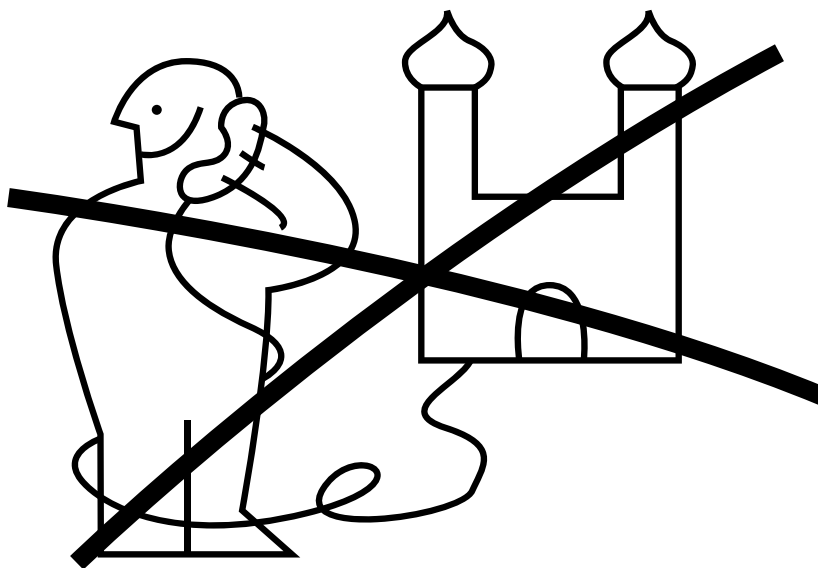
In navolging van wat in Nederland reeds vereist is, moet België personen die naar dit land komen in het kader van gezinshereniging vóór het vertrek naar ons land een inburgeringsexamen laten afleggen. Dit omvat onder meer een participatieverklaringstraject (dat kennis van de kernwaarden vrijheid, gelijkwaardigheid, solidariteit en participatie veronderstelt), een examen taalvaardigheid (A2) en een examinering van de kennis van onze samenleving²¹.

→ Wijziging van (onder andere) artikel 1/2 van de Vreemdelingenwet.

19 Artikel 1/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

20 Artikel 7, (2), eerste lid van de Gezinsherenigingsrichtlijn. Deze voorwaarde kan niet worden opgelegd aan gezinsleden van vluchtelingen (artikel 7, (2), tweede lid van de Gezinsherenigingsrichtlijn).

21 Artikel 7, (2) van de Wet Inburgering (Nederland).

2. GEZINSHERENIGING VOOR ASIELZOEKERS TOT HET MINIMUM BEPERKEN

In het kader van de verstrakking van de gezinshereniging pleit het Vlaams Belang voor het overige voor (i) het opschorten van gezinshereniging met subsidiair beschermde, (ii) een inkorting van de termijn waarin onvoorwaardelijke gezinshereniging mogelijk is en (iii) de beperking van gezinshereniging tot gezinsbanden die bestonden vóór aankomst in dit land.

A. GEZINSHERENIGING MET SUBSIDIAIR BESCHERMDEN OPSCHORTEN

België maakt op het vlak van gezinshereniging geen fundamenteel onderscheid tussen gezinsherenigers die enerzijds een erkende vluchteling of anderzijds een subsidiair beschermde komen vervoegen²². Jaarlijks zijn er gemiddeld zo'n 5.000 visumaanvragen gezinshereniging met een begunstigde internationale bescherming, waarvan 4/5 betrekking heeft op gezinshereniging met een familielid van een vluchteling, en 1/5 betrekking heeft op gezinshereniging met een subsidiair beschermde²³.

Het Europees recht laat echter toe gezinshereniging uit te sluiten voor de persoon die *"toestemming heeft in een lidstaat te verblijven uit hoofde van subsidiaire vormen van bescherming"*²⁴. Het Vlaams Belang stelt voor om het recht op gezinshereniging voor subsidiair beschermde voor onbepaalde duur op te schorten. Dit kadert dan ook binnen de strikte interpretatie van het recht op gezinshereniging.

→ Wijziging artikel 10 van de Vreemdelingenwet (uitzonderingsbepaling inschrijven).

B. TERMIJN WAARBIJ VERZOEK TOT GEZINSHERENIGING VAN VLUCHTELINGEN ZONDER (INKOMENS)VOORWAARDEN KAN WORDEN INGEDIEND VERKORTEN VAN 1 JAAR NAAR 3 MAANDEN

Als de familieleden van de erkende vluchteling (en de subsidiair beschermde, maar zoals hierboven gesteld, is het de bedoeling gezinshereniging voor deze personen op te schorten) binnen de termijn van één jaar na hun erkenning het verzoek tot gezinshereniging indienen, moeten zij geen bewijs leveren dat zij over voldoende huisvesting beschikken, geen ziekteverzekering voorleggen, noch aantonen dat ze beschikken over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen²⁵.

In België mogen asielzoekers nog altijd één jaar lang hun gezinsleden vrijwel zonder voor-

²² Artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

²³ Myria, "Recht op een gezinsleven", Myriade dd. 1 januari 2021, p. 6.

²⁴ Artikel 3, (2), c) van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

²⁵ Artikel 10, § 2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet.

waarden laten overkomen. In tegenstelling tot andere Europese landen werd deze periode niet ingekort en bleef de bestaande soepele regeling onverminderd van kracht. Overeenkomstig het Europees recht mag deze termijn van één jaar beperkt worden tot drie maanden²⁶. De Vreemdelingenwet dient dan ook – en dit kadert binnen de strikte interpretatie van het recht op gezinshereniging – in die zin te worden gewijzigd.

→ Wijziging van artikel 10, § 2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet.

C. BEPERK GEZINSHERENIGING TOT GEZINSBANDEN DIE BESTONDEN VÓÓR DE BINNENKOMST

De Belgische wetgeving bevat geen wettelijke bepaling die stelt dat gezinshereniging met vluchtelingen beperkt moet worden tot gezinsbanden die bestonden vóór de binnenkomst. Nochtans is dergelijke beperking wel mogelijk overeenkomstig het Europees recht²⁷. Het invoeren van dergelijke beperking kadert onmiskenbaar binnen de strikte interpretatie van het recht op gezinshereniging.

→ Wijziging van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

26 Artikel 12, (1), derde lid juncto artikel 7, (1) van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

27 Artikel 9, (2) van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

3. BEPERK KOSTELOZE RECHTSBIJSTAND VOOR ASIELZOEKERS TOT HET MINIMUM

Het **Zweeds regeerakkoord** stelt dat *“de rechten van het individu tijdens de asielprocedure niet verder mogen gaan dan wat het EU-recht voorschrijft, hetgeen betekent dat [...] de door de overheid gefinancierde rechtsbijstand, bijstand of vertegenwoordiging moet worden herzien”*²⁸. De door de overheid gefinancierde rechtsbijstand zal naar Zweeds recht aldus worden beperkt tot het Europese minimum. Eenzelfde beperking is mogelijk naar Belgisch recht.

Kosteloze rechtsbijstand zorgt ervoor dat degenen die niet over de nodige bestaansmiddelen beschikken om de kosten van een rechtspleging te dekken, deze kosten niet dienen te betalen²⁹. Het gaat bijvoorbeeld om de betaling van de (diverse rechten), registratie-, griffie- en uitgifterecten³⁰.

Tot op heden geldt er een onweerlegbaar vermoeden dat asielzoekers voor wat betreft de asielprocedure ontoereikende bestaansmiddelen hebben³¹. Daardoor hebben deze personen automatisch recht op kosteloze rechtsbijstand.

Op basis van het Europees recht is het mogelijk om bewijs te verlangen van het feit dat de asielzoeker ontoereikende bestaansmiddelen heeft³². Dat wordt momenteel niet gevraagd. Eveneens is het mogelijk om geen rechtsbijstand meer te voorzien in verdere beroepsprocedures, zoals bijvoorbeeld bij een nieuwe behandeling of herziening van een beroep³³. Belangrijker nog is dat het op basis van het Europees recht mogelijk is om financiële en/of tijdslimieten in te stellen ten aanzien van de rechtsbijstand³⁴. België zou eveneens de terugbetaling van de betaalde kosten kunnen verzoeken wanneer de financiële situatie van de verzoeker aanzienlijk is verbeterd of indien de beslissing om die kosten te betalen genomen is op basis van de door de verzoeker verstrekte onjuiste informatie³⁵.

Door asielzoekers in bepaalde gevallen geen recht meer te geven op (gratis) rechtsbij-

28 Tidö-regeerakkoord dd. 14 oktober 2022 (vrije vertaling).

29 Artikel 664 van het Gerechtelijk Wetboek.

30 Bijvoorbeeld rolrechten: zie www.financien.belgium.be/nl/particulieren/betalen-terugkrijgen/rolrechten-betalen#q1 (laatst geraadpleegd op 18 oktober 2022).

31 Artikel 667 en 668 juncto artikel 508/13/1, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek.

32 Artikel 21, (2), eerste lid, a) van de richtlijn nr. 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toegang en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), hierna ‘Procedurerichtlijn’.

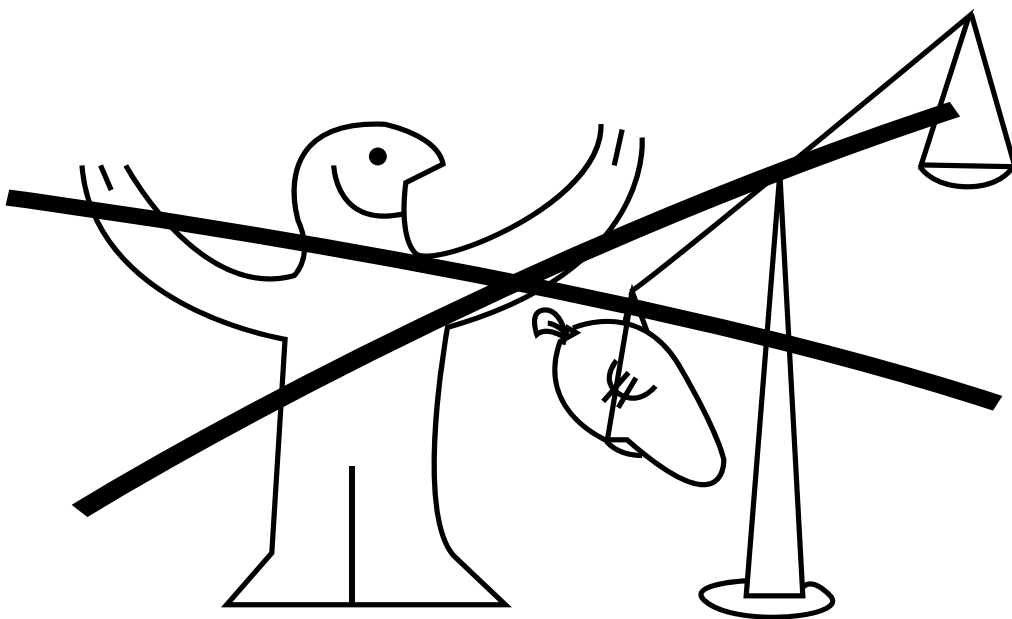
33 Artikel 21, (2), tweede lid van de Procedurerichtlijn.

34 Artikel 21, (4) van de Procedurerichtlijn.

35 Artikel 21, (5) van de Procedurerichtlijn.

stand worden er (i) bijkomende inkomsten gegenereerd die de kostprijs van de procedure (deels) dekken en (ii) kan het betalen van deze kosten – zoals de meeste andere burgers wel moeten doen – dienen als een soort 'remgeld'.

→ Wijziging van artikelen 667 en 668 van het Gerechtelijk Wetboek.

4. BEPERK GRATIS JURIDISCHE VERTEGENWOORDIGING VOOR ASIELZOEKERS TOT HET MINIMUM

Zoals hierboven gesteld, zal het **Zweeds regeerakkoord** de (gratis) juridische vertegenwoordiging van asielzoekers tijdens de asielprocedure tot het Europese minimum beperken. Eenzelfde beperking is mogelijk naar Belgisch recht.

Wie over ontoereikende bestaansmiddelen beschikt, kan onder bepaalde voorwaarden volledig of gedeeltelijk kosteloos bijstand krijgen van een pro-Deoadvocaat (i.e. juridische tweedelijnsbijstand)³⁶. Zo werd in het gerechtelijk jaar 2017-2018 voor meer dan 8 miljoen euro bijstand verleend door pro-Deoadvocaten in vreemdelingenprocedures³⁷. Tot op heden geldt er een onweerlegbaar vermoeden dat asielzoekers voor wat betreft de asielprocedure ontoereikende bestaansmiddelen hebben³⁸, waardoor deze personen recht hebben op een pro-Deoadvocaat.

Op basis van het Europees recht is het mogelijk om bewijs te verlangen van het feit dat de asielzoeker ontoereikende bestaansmiddelen heeft. Dit bewijs wordt op dit moment niet gevraagd³⁹. Eveneens is het mogelijk om geen pro-Deoadvocaat meer te voorzien in verdere beroepsprocedures, zoals bijvoorbeeld bij een nieuwe behandeling of herziening van een beroep⁴⁰. Belangrijker nog is dat op basis van het Europees recht het mogelijk is om financiële en/of tijdslimieten in te stellen ten aanzien van de juridische vertegenwoordiging door een pro-Deoadvocaat⁴¹. België zou eveneens de terugbetaling van de betaalde kosten kunnen verzoeken wanneer de financiële situatie van de verzoeker aanzienlijk is verbeterd of indien de beslissing om die kosten te betalen is genomen op basis van de door de verzoeker verstrekte onjuiste informatie⁴².

→ Wijziging van artikel 508/13/1, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek.

36 Artikel 508/13 van het Gerechtelijk Wetboek.

37 Schriftelijke vraag dd. 1 oktober 2019 van de heer Dries VAN LANGENHOVE aan de Vice-eerste-minister en Minister van Justitie, belast met de Regie der Gebouwen Koen GEENS, www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=qrva&language=nl&cfm=qrvaXml.cfm?legislat=55&dossierID=55-B005-1081-0069-0000201900540.xml (laatst geraadpleegd op 21 oktober 2021).

38 Artikel 508/13/1, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek.

39 Artikel 21, (2), eerste lid, a) van de Procedurerichtlijn juncto artikel 9, (7) van de richtlijn nr. 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (herschikking), hierna 'Opvangrichtlijn'.

40 Artikel 21, (2), tweede lid van de Procedurerichtlijn.

41 Artikel 21, (4) van de Procedurerichtlijn juncto artikel 9, (8) van de Opvangrichtlijn.

42 Artikel 21, (5) van de Procedurerichtlijn juncto artikel 9, (9) van de Opvangrichtlijn.

5. VERKORT DE BEROEPSTERMIJN VOOR DE ASIELPROCEDURE DRASTISCH

ASIELPROCEDURE (ALGEMEEN)

Het **Zweeds regeerakkoord** stelt duidelijk dat *“er procedurele maatregelen zullen worden uitgevoerd die de grens- en doorreisprocedure zullen versnellen, indien de Zweedse wetgeving voor de aanvrager gunstiger is dan de EU-wetgeving⁴³”*.

Het staat vast dat het naar Belgisch recht mogelijk is om procedurele verstrengingen/versnellingen in te voeren. Indien een asielzoeker niet akkoord gaat met een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) of het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) over de asielaanvraag, kan de asielzoeker beroep aantekenen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De termijn hiervoor bedraagt 30 dagen⁴⁴. Dat is langer dan in de meeste Europese landen. Als uitzondering op de regel van 30 dagen, geldt in bepaalde gevallen (zoals bijvoorbeeld bij de vreemdeling die wordt vastgehouden) een beroepstermijn van 10 dagen⁴⁵.

Het Europees recht vereist enkel een “redelijke termijn” opdat de verzoeker zijn recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel kan uitoefenen⁴⁶ en legt dus geen concrete termijn op. In navolging van Nederland⁴⁷ kan de beroepstermijn dus worden ingekort tot 7 dagen. De verkorte beroepstermijn van 10 dagen kan worden ingekort tot (bijvoorbeeld) 2 dagen.

Een snellere asielprocedure zorgt ervoor dat de asielzoeker wiens beslissing wordt afgewezen sneller dient terug te keren naar het land van herkomst.

→ Aanpassen artikel 39/57, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet: het woord “dertig” door “zeven”; het woord “tien” door “twee” vervangen (hoe simpel kan het zijn ...).

GRENSPROCEDURE

De **Zweedse regering** zal – zoals hierboven gesteld – een onderzoek voeren naar de mogelijke procedurele verstrengingen binnen het Europese kader, en meer bepaald bij de grensprocedure. De beroepstermijnen die gelden in Belgische grensprocedure kunnen – rekening

43 Tidö-akkoord dd. 14 oktober 2022 (vrije vertaling).

44 Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

45 Artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

46 Artikel 46, (4) van de Procedurerichtlijn.

47 Zie www.rechtspraak.nl/Onderwerpen/Asielaanvraag-afgewezen/Paginas/Algemene-asielprocedure.aspx#98b1ce4c-3ca5-4cf2-8b67-31c76ef65af5f095c28e-ed9f-44b6-b4b1-93f0a0bbfba1 (laatst geraadpleegd op 18 oktober 2022).

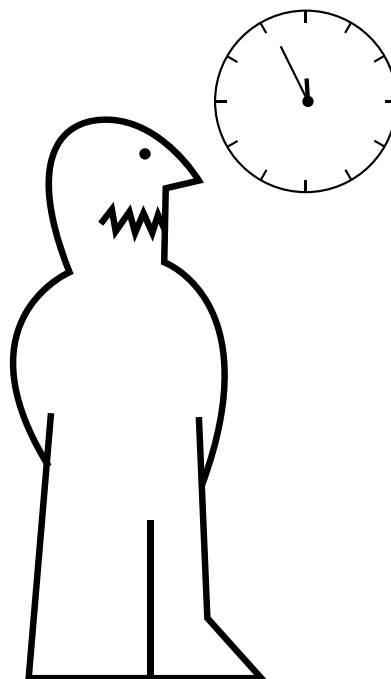
houdend met voornoemd Europees keurslijf – eveneens verstrengd worden.

Bij asielverzoeken die ingediend worden aan de grens (bijvoorbeeld na landing op de luchthaven) waarbij niet voldaan is aan de binnenkomstvoorwaarden, past het CGVS de zogenaamde “grensprocedure” toe. Deze procedure verloopt veel sneller dan de gewone asielprocedure. De DVZ houdt de verzoeker vast in het grensgebied in afwachting van een beslissing door het CGVS, dat binnen de 4 weken een beslissing dient te nemen. Is de asielzoeker het niet eens met de beslissing, kan er beroep tegen de beslissing worden aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De termijn hiervoor bedraagt 10 dagen⁴⁸.

Het Europees recht vereist enkel een “redelijke termijn” opdat de verzoeker zijn recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel kan uitoefenen⁴⁹, en legt dus geen concrete termijn op. In navolging van Frankrijk (2 dagen), Spanje (2 dagen) en Duitsland (3 dagen)⁵⁰, kan de beroepstermijn dus worden ingekort naar 2 dagen.

Een snellere asielprocedure zorgt ervoor dat de asielzoeker wiens beslissing wordt afgewezen in principe sneller dient terug te keren naar het land van herkomst. Bovendien wordt de asielzoeker 8 dagen minder lang vastgehouden, wat de kostprijs van de asielprocedure drukt.

→ Aanpassen artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet het woord “tien” door “twee” vervangen (hoe simpel kan het zijn...).

48 Artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

49 Artikel 46, (4) van de Procedurerichtlijn.

50 EASO, Border Procedures for Asylum Applications in EU+ Countries, 2020, p. 15 www.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/Border-procedures-asylum-applications-2020.pdf (laatst geraadpleegd op 18 oktober 2022).

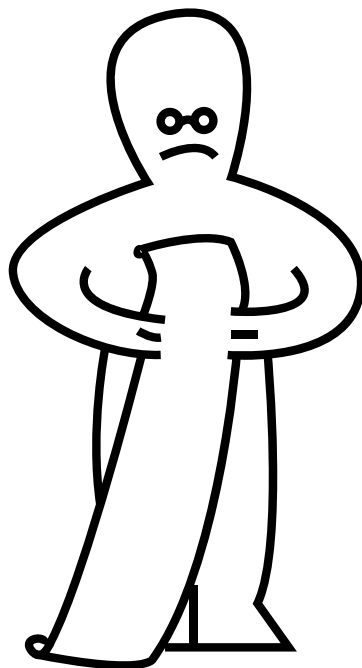
6. LIJST “VEILIG DERDE LAND” UITBREIDEN

Overeenkomstig het **Zweeds regeerakkoord** zal het bestaande kader inzake veilige landen van herkomst worden herzien zodat landen waar delen van het land als veilig kunnen worden beschouwd, aan de lijst van veilige landen kunnen worden toegevoegd.

In 2012 werd in België de zogenaamde ‘lijst van veilige landen’ ingevoerd, die sindsdien elk jaar door de regering wordt herbekeken. Asielaanvragen van burgers uit zo’n veilig land worden via een versnelde procedure afgehandeld⁵¹, wat veel tijd en geld spaart. Bovendien ligt de bewijslast meer bij de asielzoeker: betrokkenen moeten zelf aantonen dat ze een gegronde vrees voor vervolging hebben of een reëel risico op ernstige schade lopen. Helaas blijft deze lijst al te beperkt, waardoor verschillende landen die in andere Europese lidstaten als veilig worden beschouwd, nog altijd niet voorkomen op de Belgische ‘lijst van veilige landen’.

Voor 2022 worden (slechts) de volgende landen door België als veilig beschouwd: Albanië, Bosnië-Herzegovina, Georgië, India, Kosovo, Noord-Macedonië, Montenegro en Servië⁵². Hier zouden bijvoorbeeld Algerije, Marokko, Senegal, Tunesië, Ghana, Moldavië en Mongolië aan toegevoegd kunnen worden, vermits deze landen door een groot aantal andere Europese lidstaten wél als veilig worden beschouwd.

→ Dit is een beleidswijziging.

51 Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 38 van de Procedurerichtlijn.

52 Koninklijk Besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

7. GEEN MAXIMALE TERMIJN VAN 2 MAANDEN OM ASIELZOEKERS VAST TE HOUDEN

*“In een studie zal de **Zweedse wetgeving** worden getoetst aan de EU-wetgeving, en zullen wetswijzigingen en andere maatregelen worden voorgesteld om de rechten van asielzoekers zoveel mogelijk wettelijk te beperken⁵³”, aldus het Tidö-akkoord.*

Een belangrijke beperking naar Europees recht is de mogelijkheid om asielzoekers gedurende een bepaalde periode tijdens de asielpprocedure vast te houden⁵⁴. Dit bijvoorbeeld om de identiteit vast te stellen, in geval van risico op onderduiken, omdat er redelijke gronden zijn om te oordelen dat een nieuw asielverzoek werd ingediend om een terugkeerbesluit te omzeilen, ... De mogelijkheden en voorwaarden hiertoe zijn op Europees vlak strikt geregeld. Nochtans slaagt de Belgische wetgever erin om nóg strenger te zijn dan strikt gezien noodzakelijk is op EU-niveau.

De Belgische wetgeving beperkt de termijn waarbij een asielzoeker vastgehouden mag worden namelijk tot maximaal 2 maanden⁵⁵. Deze termijn is meerdere malen verlengbaar tot in totaal maximaal 6 maanden⁵⁶.

Het Europees recht vereist geen strikte maximale termijnen, maar legt enkel op dat de bewaring een zo kort mogelijke termijn dient te bestrijken⁵⁷. De maximumtermijnen die de Vreemdelingenwet bevat kunnen dus geschrapt worden.

→ Aanpassen artikel 74/6, §4, vierde tot zesde lid van de Vreemdelingenwet door de maximumtermijn(en) te schrappen en erin te zetten dat het een redelijke termijn moet zijn.

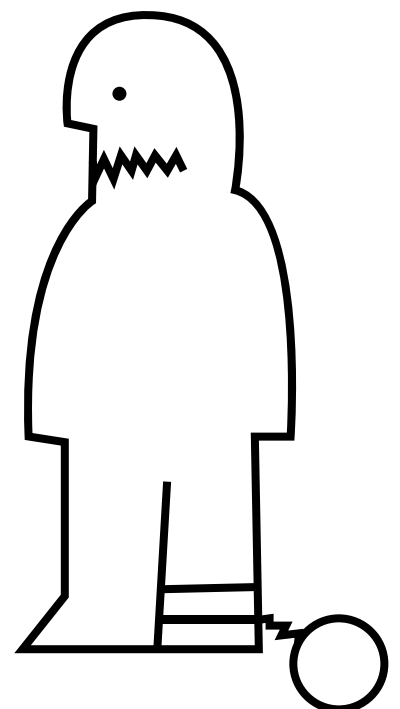
53 Tidö-regeerakkoord dd. 14 oktober 2022 (vrije vertaling).

54 Deze redenen zijn bepaald in artikel 8, (3) van de Opvangrichtlijn.

55 Artikel 74/6, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

56 Artikel 74/6, § 1, zesde lid van de Vreemdelingenwet.

57 Artikel 9, (1) van de Opvangrichtlijn.

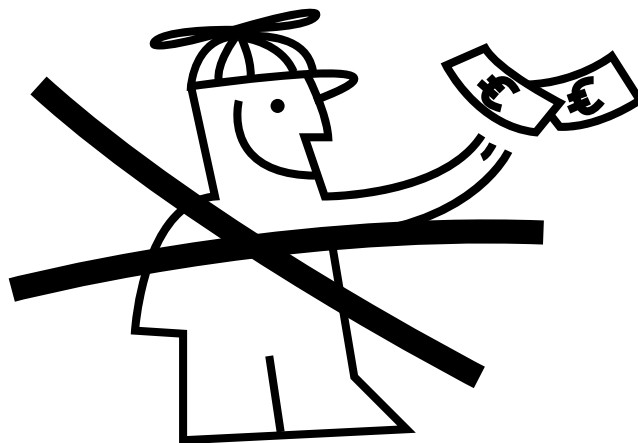

8. SCHAF HET ZAKGELD VOOR ASIELZOEKERS DIE VERBLIJVEN IN EEN OPVANGSTRUCTUUR AF

Het **Zweedse regeerakkoord** gaat wat betreft de opvang van asielzoekers als volgt: “de Zweedse wetgeving inzake asielopvang en de daarmee verband houdende voorschriften en voorwaarden moeten worden aangepast zodat zij niet ruimer zijn dan wat een lidstaat krachtens de EU-wetgeving verplicht is”⁵⁸.

De asielzoeker die verblijft in een opvangstructuur heeft in België recht op een dagvergoeding (lees: zakgeld)⁵⁹. Dat zakgeld bedraagt wekelijks zo’n 8,5 euro⁶⁰. Aangezien de Europese wetgeving geen verplichting oplegt om cash geld uit te keren aan asielzoekers die in een opvangstructuur verblijven⁶¹, kan dit zakgeld worden afgeschaft. De laatste vijf jaar werd 28.175.241,28 euro aan zakgeld betaald. Voor dit jaar alleen al (cijfers tot en met augustus 2022) werd aan 20.840 asielzoekers 5.763.447,67 euro betaald⁶².

→ Artikel 34, eerste lid van de Opvangwet wijzigen.

58 Tidö-overeenkomst dd. 14 oktober 2022 (vrije vertaling).

59 Artikel 34, eerste lid van de Opvangwet.

60 Artikel 2 van het Koninklijk Besluit betreffende het zakgeld zoals bedoeld in artikel 62, § 2bis, van de programmawet van 19 juli 2001 en schriftelijke vraag dd. 27 september 2022 van de heer VAN LANGENHOVE aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Nicole De Moor, www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=qrva&language=nl&cfm=qrvaXml.cfm?legislat=55&dossierID=55-Bxxx-1242-0716-2021202216959.xml (laatst geraadpleegd op 9 november 2022).

61 De Opvangrichtlijn maakt geen gewag van dergelijke verplichting.

62 Schriftelijke vraag dd. 27 september 2022 van de heer VAN LANGENHOVE aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Nicole De Moor, www.dekamer.be/kvvcr/showpage.cfm?section=qrva&language=nl&cfm=qrvaXml.cfm?legislat=55&dossierID=55-Bxxx-1242-0716-2021202216959.xml (laatst geraadpleegd op 9 november 2022).

9. INTERNE IMMIGRATIECONTROLES

UITVOEREN

Het **Zweeds regeerakkoord** wil werk maken van het actief opsporen van mensen in illegaal verblijf (interne immigratiecontroles) en van een beter toezicht of betrokkenen effectief het land verlaten: *“De nadruk zal liggen op het opsporen en aanpakken van personen die zich zonder toestemming in Zweden bevinden [...]; dit zal gebeuren op plaatsen en met methoden die de beste resultaten opleveren, op basis van de deskundigheid en ervaring van de autoriteiten”* en *“de onderzoeker zal onder meer de gronden waarop interne immigratiecontroles kunnen worden uitgevoerd, herzien om meer rekening te houden met omstandigheden waarvan de ervaring heeft geleerd dat zij ertoe leiden dat meer illegalen worden opgespoord, terwijl tegelijkertijd het belang van objectieve en juridisch deugdelijke gronden behouden blijft⁶³”*. Interne immigratiecontroles zullen in de dagdagelijkse activiteiten van de politie geïntegreerd worden en er zal effectief prioriteit aan gegeven worden.

Het Vlaams Belang is al langer voorstander van een actief opsporingsbeleid inzake illegaal verblijf en pleit ervoor een en ander te integreren in de dagelijkse werking van de politiediensten. In dit kader dienen ook bij controles op zwartrijden en zwartwerk systematisch(er) de Dienst Vreemdelingenzaken ingeschakeld te worden.

→ Dit is een beleidswijziging.

⁶³ Tidö-regeerakkoord dd. 14 oktober 2022 (vrije vertaling).

10. CONTROLE VAN MOBIELE GEGEVENSDRAGERS BIJ BEOORDELING VAN HET ASIELVERZOEK

Het **Zweeds regeerakkoord** bepleit het invoeren van de versterkte mogelijkheid tot inbeslagname en downloaden van digitale media bij interne immigratiecontroles.

Het Vlaams Belang is van mening dat dit niet alleen mogelijk moet zijn bij interne immigratiecontroles, maar eveneens bij de beoordeling van het asielverzoek door de asiendiensten. Zo moeten bijvoorbeeld sociale media-activiteiten, opensource-informatie op het internet, de inhoud en geodata op mobiele telefoons e.d. gebruikt kunnen worden om, bijvoorbeeld, de identiteit en het land van herkomst of de reisroute van de asielzoeker te verifiëren. Het invoeren van deze controles is in overeenstemming met het Europees recht aangezien dit stelt dat de lidstaten van de asielzoeker mogen verlangen dat deze persoon *“alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, [...] identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten [...]”*⁶⁴ overmaakt. Daarenboven vereist het Europees recht dat *“de verzoekers documenten die in hun bezit zijn en die relevant zijn voor de behandeling van hun verzoek [...] moeten overhandigen”*⁶⁵.

→ Het Vlaams Belang heeft op 8 juni 2022 al een wetsvoorstel⁶⁶ ingediend waarbij de asiendiensten een uitgebreidere bevoegdheid krijgen om de aanwezige data op mobiele gegevensdragers (zoals mobiele telefoons, sociale media, ...) van de asielzoeker te kunnen raadplegen en hier gebruik van te kunnen maken bij de beoordeling van het asielverzoek.

64 Artikel 4, (2) van de Kwalificatierichtlijn.

65 Artikel 13, (2), b) van de Procedurerichtlijn.

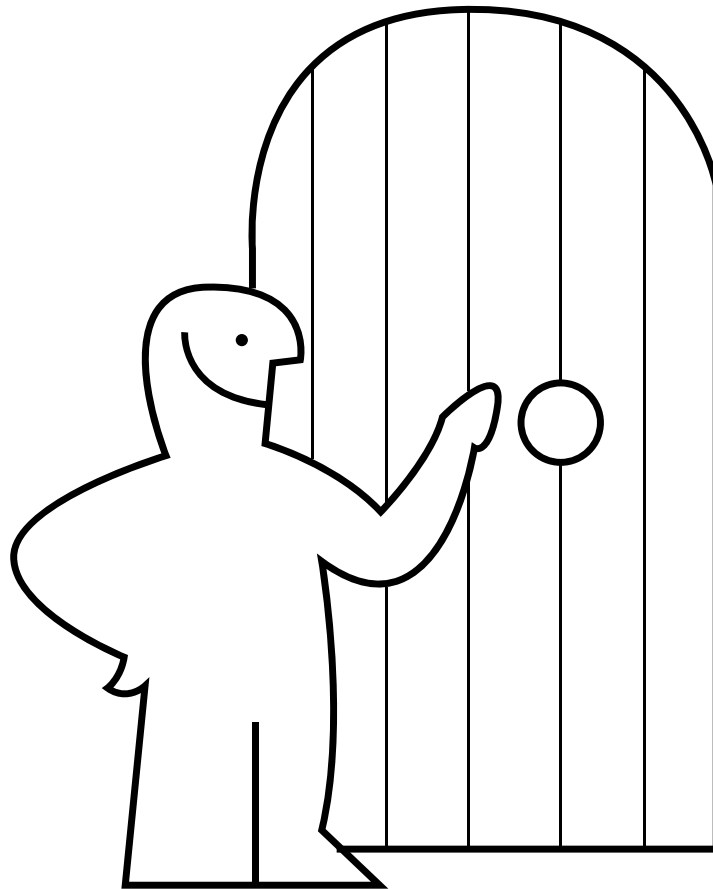
66 Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat het raadplegen en gebruiken van publieke en private informatie van alle aard door de bevoegde overheden betreft, Parl.St. Kamer 55/2741.

11. EINDELIJK WERK MAKEN VAN WOONSTBETREDING BIJ ILLEGALEN

Het **Zweeds regeerakkoord** heeft de duidelijke doelstelling om illegaal verblijf tegen te gaan.

In dat kader pleit het Vlaams Belang in eigen land voor het invoeren van een wet op de zogenaamde woonstbetreding bij illegalen. In de praktijk beschikken de politiediensten bovendien over weinig middelen om te controleren of illegalen gevolg hebben gegeven aan hun uitwijzingsbevel. Het gebeurt honderden keren dat de politie aanbelt in het kader van een terugkeerprocedure, maar van een kale reis terugkeert. Daarom is er nood aan een wet die regelt dat de politie kan overgaan tot betreding van de woning van illegalen wanneer een bevel werd afgeleverd, betrokkene daar niet aan tegemoet is gekomen en zich nadien niet heeft aangemeld bij de politie – waarna kan overgegaan worden tot (aanhouding met het oog op) gedwongen terugkeer.

→ Wijzigen van (onder andere) artikel 74/7 van de Vreemdelingenwet.

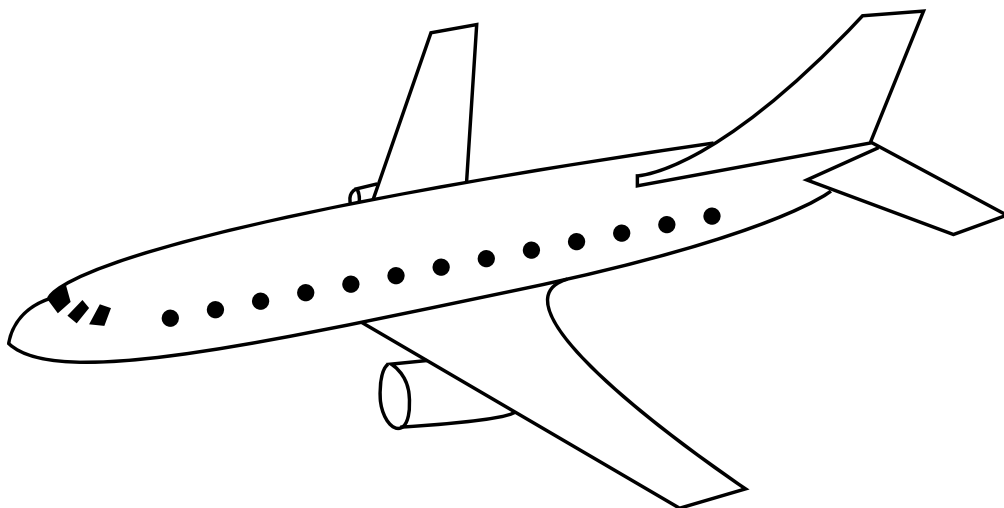

12. (ONTWIKKELINGS-)HULP AFHANKELIJK MAKEN VAN BEREIDHEID DERDE LANDEN TERUGNAME ILLEGAAL VERBLIJVENDE ONDERDANEN

De **Zweedse regering** zal, in het kader van het ontwikkelings- en buitenlands beleid, prioriteit geven aan de samenwerking met buitenlandse staten om tot een effectieve terugkeer van uitgeprocedeerde asielzoekers te komen. Een belangrijk punt hierbij is dat (ontwikkelings-) hulp aan derde landen verbonden zal worden aan de voorwaarde dat het ontvangende land de verantwoordelijkheid opneemt voor zijn eigen burgers en hen waar nodig effectief terugneemt.

Het Vlaams Belang stelt al langer dat meer druk moet uitgeoefend worden op landen die niet meewerken aan het indammen van de illegale immigratie en de mensensmokkel. Ontwikkelingshulp, investeringen vanwege Belgische bedrijven en samenwerkingsverbanden moeten gekoppeld worden aan de bereidheid van derde landen om de illegale migratie naar Europa tegen te gaan en uitgewezen onderdanen terug te nemen. In afwachting van een daadkrachtig Europees beleid ter zake, moet nu reeds op nationaal vlak gedaan worden wat kan, mag en moet.

→ Dit is een beleidswijziging.

13. OPVOEREN VAN EUROPESE DRUK OP DERDE LANDEN DIE NIET MEEWERKEN AAN TERUGKEER

De Zweden zullen niet alleen op nationaal niveau de druk opvoeren tegen onwillige derde landen, ook op Europees niveau zullen ze ervoor pleiten om Europese steun te bevriezen en visumsancties op te leggen aan derde landen die niet meewerken aan de terugkeer en de overname van hun eigen onderdanen.

Het Vlaams Belang vraagt al langer dat België op Europees vlak zou pleiten voor een kordate opstelling. Europa moet eindelijk van zijn (economische) macht gebruik durven te maken om onwillige derde landen tot (meer) medewerking te bewegen. Landen die goed meewerken, kunnen daarvoor beloond worden, landen die niet meewerken (of ronduit tegenwerken) moeten rekening houden met sancties, waaronder het einde van voordelige exporttarieven, ontwikkelingssamenwerking, het einde van een soepele visumregeling en belastingvrije geldoverdrachten vanuit de diaspora naar het herkomstland.

→ Dit is een beleidswijziging.

14. AANSCHERPEN VAN DE VOORWAARDEN OM DE BELGISCHE NATIONALITEIT TE VERKRIJGEN/STAATSBURGER TE WORDEN

Het Zweeds regeerakkoord wenst de mogelijkheden om het Zweeds staatsburgerschap te verkrijgen verder aan te scherpen. De Zweedse regering zal een onderzoek voeren naar de mogelijkheid om het burgerschap afhankelijk te stellen van onder andere de volgende voorwaarden:

- Langere verblijfperiode;
- Aanvullende eisen inzake kennis van de Zweedse samenleving en cultuur;
- Herinvoering van de eis voor zelfvoorziening;
- Goed gedrag en burgerschapstest met een controle van eerdere strafrechtelijke veroordelingen in de hele Europese Unie;
- Loyaliteitsverklaring, een burgerschapsinterview of soortgelijk verplicht ceremonieel element met het eindpunt van het proces om burger te worden; en
- Intrekken dubbel staatsburgerschap bij misdrijven/valse informatie.

Alle hoeraberichten over de afschaffing van de 'Snel Belg'-wet ten spijt, blijft de fameuze 'Belgenfabriek' onverminderd verder draaien. Dat hoeft op zich ook niet te verwonderen, aangezien de beruchte wet hooguit werd vervangen door een 'Soepel Belg'-wet. Om de nationaliteit te verwerven, zijn de vereisten inzake economische zelfredzaamheid nog altijd te laks en de inburgeringsvoorwaarden te vrijblijvend.

Voor het Vlaams Belang is de nationaliteit geen recht, maar een gunst en dus iets dat moet verdiend worden. Ons standpunt is dat men onze identiteitskaart enkel kan verwerven wanneer men hier minstens tien jaar legaal en ononderbroken verblijft, een loyaliteitsverklaring aflegt, economisch actief bijdraagt aan onze samenleving en slaagt in een burgerschapsproef die onder meer de kennis van de streektaal toetst.

→ Het Vlaams Belang heeft al op 21 november 2019 een wetsvoorstel tot invoering van het Staatsburgerschapswetboek⁶⁷ ingediend die soortgelijke strengere voorwaarden om de Belgische nationaliteit/het staatsburgerschap te verkrijgen wenst in te voeren.

⁶⁷ Wetsvoorstel tot invoering van het Staatsburgerschap, Parl.St. Kamer 55/0787.

15. SOCIALE BIJSTAND VOOR SUBSIDIAIR BESCHERMDEN TOT HET ABSOLUTE MINIMUM BEPERKEN

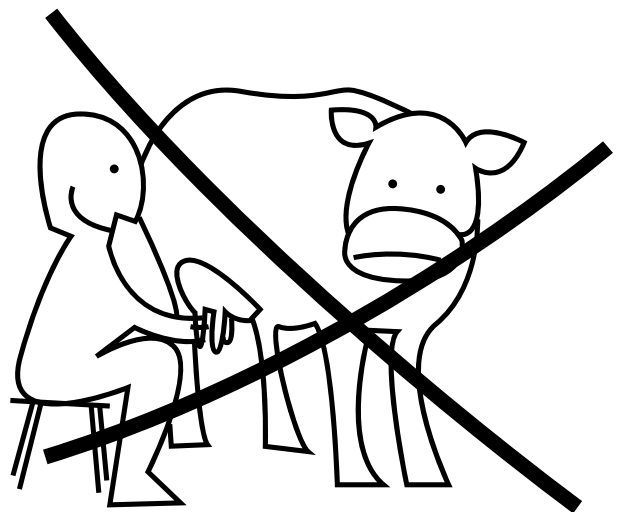
Het **Zweeds regeerakkoord** geeft duidelijk aan dat er “zal worden gewerkt aan hervormingen om de aantrekkende factoren die in verband kunnen worden gebracht met bijstand en economische omstandigheden te verminderen⁶⁸”.

In eigen land is een van die zogenaamde pull-factoren de royale sociale bijstand. Het Hof van Cassatie heeft in een arrest beslist dat subsidiair beschermden recht hebben op dezelfde sociale bijstand als erkende vluchtelingen⁶⁹.

Het Europees recht voorziet nochtans in de mogelijkheid om de sociale bijstand voor subsidiair beschermden te beperken tot de “meest fundamentele prestaties”⁷⁰. Omdat er geen exhaustieve definitie bestaat van wat dit exact inhoudt⁷¹, stelt het Vlaams Belang voor dat de regering onderzoekt op welke wijze de sociale bescherming die verleend wordt aan subsidiair beschermden beperkt kan worden. Minstens dient het principe “meest fundamentele prestaties” in de wetgeving te worden ingeschreven zodat de rechtspraak van het Hof van Cassatie niet blijft gelden.

In dat verband pleit het Vlaams Belang (verder) voor het systematisch in kaart brengen van mogelijke pull-factoren en het hervormen of afschaffen van regelingen en systemen die daartoe bijdragen – zoals tot voor kort met het Vlaamse Groeipakket het geval was. Nadat hier – na niet-aflatende druk van het Vlaams Belang (maar uiteindelijk zelfs ook vanuit de ‘asielsector’ zelf) – een mouw werd aangepast, moet ook dringend de Vlaamse schooltoelage voor NBMV’s gekortwiekt worden.

→ Wijziging diverse wetgeving.

68 Tidö-regeerakkoord dd. 14 oktober 2022 (vrije vertaling).

69 Hof van Cassatie dd. 22 juni 2020, nr. S.18.0086.F.

70 Artikel 29, (2) van de richtlijn nr. 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

71 Enkel een niet-exhaustieve definitie: inkomstenssteun voor de minima en steun bij ziekte, zwangerschap, ... zie Hof van Justitie dd. 24 april 2012, nr. C-571/10, Kamberaj.

Madouplein 8/9
1210 Brussel
02 219 60 09

info@vlaamsbelang.org
www.vlaamsbelang.org